

(המשך מעמוד 29)

למעלה, על אחת הגבעות, צופה במרחש גבר עכירס, במיכנסי גבר-דין אפורים וחולצה לבנה. לידו נער דקימדיים המפסיל את מיכנסיו ועושה את צרכיו, ושולח מפעם לפעם מבט סקרני אל הוורודה.

שעה 10.00

זונה רביעית מגיעה. היא לבושה בכגרים ספורטיביים: מיכנסייהתעמ' לות שחורים וחולצה לבנה. בעיקול הכביש ניצבת אחת בודדה בחליפת-מיכנסיים לבנה ושיער צבוע בלונד. רכים פונים אליה, אבל רק שניים זוכים בחסדיה, במשך חצי שעה. שלוש האחרות עומדות בקצה ה'כביש, משוחחות. בהפסקות הארוכות באדישות של מעשנות ותיקות. אחת מוציאה מתיקה בונה, קולפת אותה באיטיות ונוגסת נגיטות קטנות. שתיים הגיעו לעבודה במכוניותיהן הפרטיות. לאחת מכונית ישנה, דהויה.

את עיניו, מצית סיגריה ומתיישב על גיבעתהחול קטנה. כראש מהדורת-החדשות מוריע הקריין כי דינוי מליאת הכנסת היו סוערים. אצל הקוקסינל, לעומת זאת, שקט לגמרי. איש אינו מתקרב, והוא היא אינו מנסה לשדל את הלוקחות הפוטנציאליים כי יתקרב. מלבדו יש עוד שמונה זונות, והן עובדות במרץ, אינן נחות אף לא לרגע. נכנסות למכונית, נוסעות הצידה, חוזרות אחרי חמש דקות ושוב נכנסות למכונית אחרת.

השמש חמה, טוררנית. על החוף משתרעים בצעלתיים כמה משתופים כפונדק הרגים שישוה סוערים, נרמה שכולם מעופלים מחום, ורק הפועלות עוברות. "אם כולם היו כליכך חרוצים, היינו המדינה העשירה ביותר בעולם," אומר מתרחץ לחברתו. גבר מוזקן ככיפה סרוגה חולף בוולו ישנה, מאט ובוזחן בסקרנות את הקוקסינל. הוא מהסס, עושה לידו עוד סיבוב ועוד סיבוב. אולי מנסה להעמיד במיבחן את "יצרהרע" שלו. בסוף הוא מסתלק, מי זוכר כי לפני 10 שנים, באותו המקום, גילה גבר דומה לו — שם מאחור.

במחיר, חלקן בריכבן הפרטי. במקום אלה שעובות באות אחרות, ומיספרן עתה הוא 15. התנועה הולכת וגוברת, יותר לקוחות, ככל סוגי המכוניות. בשעה 5 ורבע מגיעה צעירה הנראית שונה מהאחרות. לבושה בג'ינס ובחולצת טריקו, מניה נקיות מאיפור. היא נראית כתיכונסיסטית שנמרה זה עתה את הלימודים. "אפשר לרבר איתך?"

כן, בובה, אבל לא עכשיו. תבוא אחרי העבודה, אחרי שאעשה כמה קליינטיים". "קליינטיים". בשבילן אין כאן מין, יש קליינטיים ויש עבודה. עבודה פיסית קשה. לתל-ברוך הן קוראות "המיפעל".

רליה, בת 22, חרשה במיקצוע. הגיע אליו משום שהתגרשה מבעלה ונתרה ללא פרוטה: "אני שונאת את המיקצוע. בכל פעם שאני נכנסת למכונית עם לקוח, אני עוצמת את העיניים ובורחת מהמצאות. מתנהגת כאילו זו לא אני באוטו. לא חושבת על כלום. כשנגמר היום אני יוצאת מהמכונית ונושמת לרווחה".

גליה, בלונדית נאה בת 26, מגיעה למקום במונית, מחליפה לביגדי-עבר דה — תחתונים חתויה — וניגשת ל'פינתה הקבועה. גם היא לא אוהבת את העבודה: "אני כבר לא נהנית ממין עם גברים. שונאת גברים. איך אפשר לא הוב גוף של גבר אחרי לילה של עבודה? השעות שלי זה מ'עד 10. "חמש שעות מספיק לי לעשות כסף שקפירה עושה בחודש. כמה? תלוי, יום עסל יום בסל, לפעמים 500 שקלים לפעמים 1000 שקלים. כמו מיפעל-הפיס כאן, אין רווח קבוע".

ב' ועשרים בערך מגיע "גולן" מקומי, רוכל בעל מיוון נייה, על משאית. הוא מוכר סנרוויצ'ים ושתייה פחית קולה עולה 2 שקלים. בעיר מחירה 1.5 ש"ח אבל איש אינו מתוכח על המחיר המופקע. קונים.

זונה כבת 35 צועקת לעבר הרוכל: "חבוב, אם אתה רוצה לשמור על יחסים טובים איתנו, אל תמכור בירה, למה אנשים מתמסטלים מזה וצועקים לנו העלבות!"

המוכר עונה: "בחייד, מבירה אחת מתמסטלים!" היא: "כן חבוב, ואל תנסה להתחכם, אתה מרוויח מאיתנו — שיהיה לך לבריאות. אין לנו עיין-הרע עליך, אבל תתנהג כמו צעריך, אה? מקורם היה לי לקוח, שעה ולא גמר, אחריכך גם רצה הכסף בחזרה. וכל זה כי שתה בירה והתמסטל".

קבוצת תיכונסיטים מגיעה למקום באוטו של אבא. "אנחנו רוצים שתעשי את זה עם חבר שלנו, זו מתנת היום" הולדת שלנו בשבילנו, פונה אחר מהם בהיסוס לבלונדית. היא נכנסת למכונית באדישות. אחרי שהיא חוזרת היא אומרת: "ראיתי כליכך הרבה מוזריות, עד שאני לא מתרגשת כבר מכלום".

עד 5 וחצי מגיעות עוד שש זונות. מיספרן עתה עולה על 20. הן יושבות יחדיו ומשוחחות, בעיקר על המיקצוע, על הלוקחות. "היה לי אתמול אחד במרצדס, ביקש רק לתפוס לי בפטימות ונתן לי בשביל זה 150 דולר", מספרת אחת. "הלוואי שכולם היו ככה", נאנחת אחי-רת.

התנועה גוברת. בין שאר המכוניות מגיעה למקום מכונית מיסחרית עמר סה בפועלים ערבים. הם מנהלים משא ומתן על המחיר עם אשה שמנה. "אגוד נו קבוצה גדולה, תעשי לנו הנחה", באה דרישה מצד הפועלים. היא דורשת 30 שקלים לאיש. אחרי כמה דקות של מיקוח מתפשרים על 25. היא עולה למכונית, שממשיכה לחולות.

קבוצת גברים מקריית-אתא מגיעים למקום כשהם מצויידים במישיקפות. הם נעמרים על אחת הגבעות ומתארים זה לזה את המתרחש בקריאות התפעל'לות. גם זה סוג של הנאה מינית. בעוד הם מציצים, מגיע למקום גבר דתי, מוזקן ובעל כיפה שחורה. כשהוא גומר לבלות עם הזונה, היא יוצאת מהמכונית והוא מנסה להתניע אבל המכונית לא זזה, נתקעה בחולות. המיכנסיסטית מקריית-אתא מתמוגגת. הם מתחילים לשיר לו: "רויד מלך ישראל חי וקיים". הדתי מסמיק.

אני לא מתביישת מאלה שמציצים. "אומרת זונה במקום. שהלוקחות יתביישו. הם עושים בריוק מה שאני עושה, ועוד משלמים על זה!"

אחריכך מגיע למקום רכב צנאי, נהוג בידי חייל. "איפה רחל?" הוא שואל את אחת הזונות. "היא לא באה היום, עונה לו, וממשיכה: "מה יש לך מרחל, יש לה כוס מזהב? בוא אליי, אני יעשה לך טוב. תראה": החייל שוקל רגע, ולבסוף מסכים.

החום נחלש. כמה מהזונות שעמדו כאן מהבוקר נוסעות הביתה. חלקן עם לקוחות שמסיעים אותן תמורת הנחה

שעה 14.00

סרסורים לא נראים בשטח. אחת הזונות, דינה, שחרחרת נאה בת 25 אומרת: "כל עניין הסרסורים זה אגדה. פעם, לפני הרבה שנים, זה היה נכון. היום לא. לרוב הבנות אין סרסורים. הן עוברות כשביל עצמן. למה מה, הן פראיריות? לעבוד ולתת את הכסף למישהו אחר?"

"כנן שיש בנות שנותנות את הכסף לחבר שלהן. או מה? כשגבר משלם לבחורה לטרט הוא יוצא פראירי? לא! אותו דבר הזונה שנותנת את הכסף לחבר שלה. אם אני לא מפחדת לעבוד בלי סרסור? יש לי סכין, שרק ינסו להתחיל איתי. מהפחד הכי הגדול סרסור לא יעזור לי — זה הפחד ממחלות. אבל מה, מאז שמעתי שזוירה קיבלה איידס נרגעתי. למה אם היא קבלה את זה, סימן שהכל מא' לוהים. אם ירצה, ישלח לי מחלה".

שעה 15.00

חם. השמש קופחת על הראשים. אותן עשר זונות מהבוקר עדיין עומ'רות במקומן. מרוחקות זו מזו, כמעט שלא מדברות ביניהן, נראות משוע'ממות.

שקט ושלווה. הים הכחול, שנראה ברקע, רק מוסיף לאווירה הרגועה. הכל נעשה בסדר מופתי: מגיעה מכונית, הנערה נכנסת, אחרי חמש דקות יוצאת וחוזרת לעמרתה, וחוזר חלילה.

בגלל החום הרב משילות הזונות את מעט הבגדים שהן לובשות. כמה מהן עומדות חשופות-חזה, אחרות בחולצה בלבד.

שעה 16.00

התנועה גוברת. בין שאר המכוניות מגיעה למקום מכונית מיסחרית עמר סה בפועלים ערבים. הם מנהלים משא ומתן על המחיר עם אשה שמנה. "אגוד נו קבוצה גדולה, תעשי לנו הנחה", באה דרישה מצד הפועלים. היא דורשת 30 שקלים לאיש. אחרי כמה דקות של מיקוח מתפשרים על 25. היא עולה למכונית, שממשיכה לחולות.

קבוצת גברים מקריית-אתא מגיעים למקום כשהם מצויידים במישיקפות. הם נעמרים על אחת הגבעות ומתארים זה לזה את המתרחש בקריאות התפעל'לות. גם זה סוג של הנאה מינית. בעוד הם מציצים, מגיע למקום גבר דתי, מוזקן ובעל כיפה שחורה. כשהוא גומר לבלות עם הזונה, היא יוצאת מהמכונית והוא מנסה להתניע אבל המכונית לא זזה, נתקעה בחולות. המיכנסיסטית מקריית-אתא מתמוגגת. הם מתחילים לשיר לו: "רויד מלך ישראל חי וקיים". הדתי מסמיק.

אני לא מתביישת מאלה שמציצים. "אומרת זונה במקום. שהלוקחות יתביישו. הם עושים בריוק מה שאני עושה, ועוד משלמים על זה!"

אחריכך מגיע למקום רכב צנאי, נהוג בידי חייל. "איפה רחל?" הוא שואל את אחת הזונות. "היא לא באה היום, עונה לו, וממשיכה: "מה יש לך מרחל, יש לה כוס מזהב? בוא אליי, אני יעשה לך טוב. תראה": החייל שוקל רגע, ולבסוף מסכים.

החום נחלש. כמה מהזונות שעמדו כאן מהבוקר נוסעות הביתה. חלקן עם לקוחות שמסיעים אותן תמורת הנחה

שעה 18.00

למרות שמיספר הזונות עלה, מיספר המכוניות פחת. אבל לזונות לא איכפת, הן עסוקות בשיחות בינן לבין עצמן. אחת מהן מסתכלת מדי פעם בשעון ואומרת: "נו, מה קורה, היום לא רוצים לזייף?"

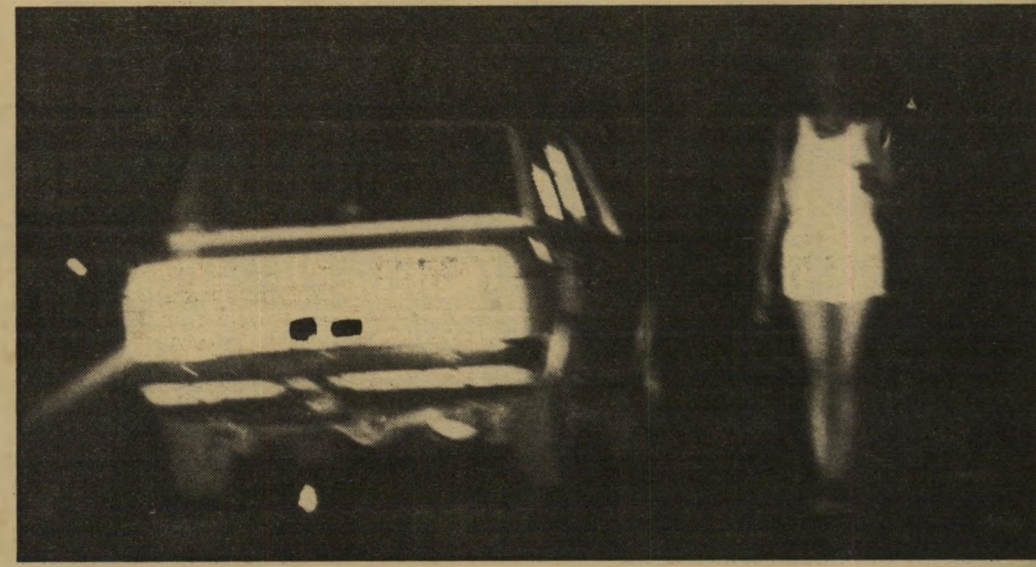
כשמבקשים לשוחח איתן, הן מסכי'מות בתפץ-לב. "אבל דירי-כאלכום, בלי שמות!" מבקשת אחת מהן. "לכולנו כאן יש מישפחות שלא יודעות מה אנחנו עושות!"

שעה 17.00

החום נחלש. כמה מהזונות שעמדו כאן מהבוקר נוסעות הביתה. חלקן עם לקוחות שמסיעים אותן תמורת הנחה

יום ולילה: אותו המקום, זונות שונות, לקוחות שונים

מתנחל מקריית-ארבע — את גופתי של שר שהתאבד כאן בתוך וולוו דומה?

רק מיגרשהחניה הגדול, המשפוף אל החוף, מסגיר את העובדה כי תל-ברוך אינו חוףיים תמים שנערך לשיווף ולרחצה בלבד: קנרומים נטושים, אחרי שימשו, ועטיפות רבות של המוצר הזה, זורעים לרוחבו של המיגרש.

שעה 13.00

תנועה ערה. לא צפופה וסואנת כמו בשעות השיא, אומנם, אבל עשר הזונות העומדות במקום אינן מחוסרות עבודה. לא עוברות יותר מכמה דקות בין לקוח ללקוח.

סוג המכוניות שמגיעות למקום מהווה התך מייצג של המכוניות בארץ. מכוניות צבאיות ומכוניות בעלות מיספר-רישוי מהשחמים הכבושים, מכוניות ישנות ומכוניות חדשות ומפוארות. גם כאן, כמו בכל מקום בכבישי-הארץ, הרכב הפופץ ביותר הוא

שעה 12.00

בצעדים איטיים, שחציים שניים וחציים גבריים, מתקרב אל החוף הדין קוקסינל הראשון. הוא-היא לבוש בדי ליפה מנומרת. חולצה חשופה מרגישה זוג שריים מפוארים וחצאית קצוצרה. שיערו אסוף על קרקרו ולרגליו סני' דלים חומים, שטוחים.

בתנועות עצלות הוא-היא משפוף

היא ניגשת למכונית, פותחת את המיכסה האחורי ותוחבת חבילה קטנה אל תא-המיטעון.

האחרת, בעלת דייהסטו משנת 1987, נכנסת למכונית ובוריות מדי ליפה בגדים. עכשיו היא לבושה כחלי'פת-מיכנסיים בצבע ירוק ורחלי, עובדה ההופכת אותה לזונה הבולטת ביותר, מלכת-הכביש. היא גם זוכה כמיספר הלוקחות הגדול ביותר מבין חברות הקבוצה: שניים בתוך חצי שעה. כמה דקות לפני השעה 11 מגיעות עוד שתיים.

שעה 11.00

תנועת המכוניות נעשית עירנית ומהירה. כמו זכוכים עצבניים הגות